

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρώτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Χίλια καὶ ἑνῆκαόσα πέντε,
τὰ κουνοῦμε καὶ ἐν κουνιένται.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὅ κ τῷ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—ὁ ἑκα φράγκα καὶ ὅς τ' ὀχέρι.

Τοῦ Δεκεμβρίου τριανταμία,
νέα τετάρτη, νέα ταμεῖα.

Εἰκοσιδύο σὺν ἑννακόσῳ,
καὶ ἡ Ρωμηοσύνη φρενιτιώσα.

**Μποναιμάδες μας καὶ εὐχαῖς,
ὅπου πέφτουν σὰν βροχαῖς.**

Στὸν Βασιλῆα ν' ἀναφωνῇ συχνὰ στὴ Ρωμηοσύνη
οἱ καλοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς, μὰ καὶ τὸ χεῖρα κίνει.

Εἰς τὸν σεπτὸν Διάδοχον, τοῦ γένους τὸ Παλλάδιον,
πρὸς τὴν τρέχη καὶ ἔφιππος μ' ἐπιτροπὰς στὸ Στάδιον.

Στοὺς Πρίγκηπας κληρονομαιῖς, ἀστραφετερὰ γαλόνια,
καὶ ὁ Παρχαῖος κάποτε ν' ἀνοίγουνε σαλόνια.

Δίγα σκόρδα στὸν Κορφιᾶτη γιὰ τῆς πλειονοψηφίας,
καὶ νὰ μὴν τοῦ τῆς βασκάνουν καὶ τοῦ πάθουν ἀντροφίας.

Στὸν Σιμόπουλο τοῦ Στόλου νὰ προσέχη τὰ Λαχεῖα
νὰ μὴν πάθῃ σὰν καὶ τότε καμμιὰ νέα δυστυχία.

Στὸν Σκουζὲ χοροὺς, τραπέζια, μπάρμπαϊς διπλωματικαῖς,
καὶ ὅλο μὲ τὸν Γκολουχόφσκη συνεντεύξεις μυστικάϊς.

Φῶτα τοῦ Στεφανοπούλου νὰ φωτίσῃ τὴν Ἑλλάδα,
καὶ ὁ Υπουργὸς νὰ τὴν παληώσῃ τὴν καινούρια του βελάδα.

Πρωτοδικεῖα κινήτὰ καὶ τοῦ Βοκοτοπούλου,
καὶ τὸ μὲν ἡλεκτροκίνητα τοῦ Καλογεροπούλου.

Μεγάλιο χεῖρ σιβαρὸς στὸν Κώστα τὸν Τρικουπὴ
καὶ γιὰ δουλειὰ νὰ γίνεταί τοῦ καθενὸς κουνουπί.

Δόγους γιὰ παρακράτησι στὸν Πολυχρονιάδη,
καὶ γιὰ τὸν Σλήμαν τῆς Ἀγνῆς τὸν Ἀναστασιάδη.

Στὸν Μπαλιατζῆ, ποῦ πρόσμενε καὶ αὐτὸς Ὑπουργιλίκι,
ν' ἀκούῃ γιὰ τηλέφωνο καὶ νὰ τὸν πιάνῃ φορέκι.

Στὸν Γεώργη Καρπετόπουλο Βασιλικὸς νὰ γένῃ,
καὶ μεταλλεῖα μπόλικά στὸν Γεώργη Πολυγένη.

Δύναμι' στὸν Πολυζώνη καὶ ἐκλογὰς ἐπιτυχεῖς,
καὶ στὸν Ἄλφρα Μεσσηνέζη μεταστάσεις συνεχεῖς.

Εἰς τὸν Κάππα Καραπάνο γνῶσι τοῦ λοιποῦ νὰ βάλῃ
καὶ κουβένταις εἰς ἀμάξια νὰ μὴν ἔχη μὲ τὸν Ράλλη.

Νύφη γιὰ τὸν Καραπάνο, τὸν Βασίλη δηλαδὴ,
καὶ στὸν Πύργο Καραπάνο' στὰ παζάρ νὰ κελαῖδῃ.

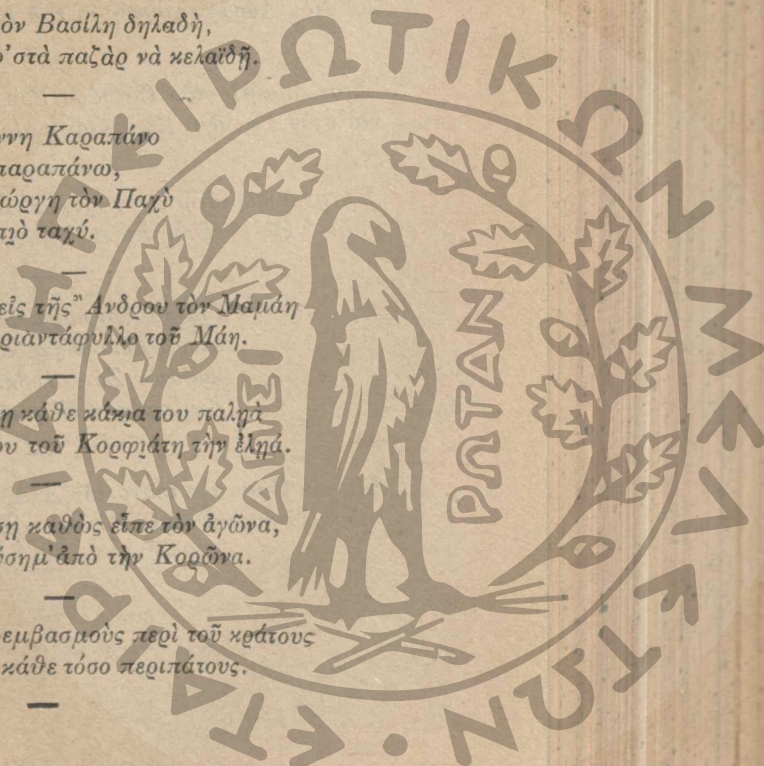
Εἰς τὸν Γιάννη Καραπάνο
πόζα μὲ τὸ παραπάνω,
καὶ στὸν Γεώργη τὸν Παχὺ
νὰ χῇ βῆμα πρὸ ταχύ.

Ἐκμαρμάρωσιν Σταδίων εἰς τῆς Ἀνδρῶν τὸν Μανᾶν
καὶ τὸ μάγουλό του νὰ ναι τριαντάφυλλο τοῦ Μάν.

Στὸν Δραγούμη νὰ ξεχάσῃ κάθε κάρτα του παλῆ
καὶ νὰ πάρῃ μὲ τοὺς δαῖς τοῦ Κορφιᾶτη τὴν ἑλλά.

Εἰς τὸν Ράλλη, ποῦ θ' ἀρχίσῃ καθὼς εἶπε τὸν ἀγῶνα,
λίγο βρωμιούχο κἀλὶ καὶ εὖσημ' ἀπὸ τὴν Κορδῶνα.

Εἰς τὸν Νίκο Γουναρακή ρεμβασμούς περὶ τοῦ κρᾶτους
καὶ στὸ Φάληρον τὸ Νέον κάθε τόσο περιπάτους.

Ἐπὶ τὸν Καλλιφρονᾶ τὸν Λάμπρο τὸ μαστοῦνι του νὰ πέρῃ
κ' ἂν τὸ σπῆνι τῆς Παυδείας βόλταις κἀποτε νὰ φέρῃ.

Ἐπὶ τὸν Φωκίωνα τὸν Νέγρη, ποῦχει μάθησι πολλή,
γὰ τῆς γῆς τὰς στολιδώσεις κἀνδ' ἴσο νὰ μιλῇ.

Ἐπὶ τὸν Ζυγομαλᾶ τὸν Ἀλφα μὲ τὰ γελαστὰ τὰ χεῖλη
νᾶχῃ πάντοτε τὸν νοῦ του νὰ μὴν τὸν γελοῦν οἱ φίλοι.

Μία ξύστρα ἔπὶ τὸν Καρτάλη, τὸν Βολιώτη τὸν βαρβάτο,
καὶ κουνδοῦν Προεδρείας εἰς τὸν Βαλινὸ τὸν Στράτο.

Εἰς τὸν Λαναρᾶ τὸν Γεώργη μία λαϊκὴ ροκάνα
καὶ τὸν Γάτσο νὰ προσέχῃ νὰ μὴν τοῦ χαλᾷ τὰ πᾶνα.

Εἰς τὸν Γρίβα τῆς Βονίσης, ἔ' ἀναρρώσῃ μιὰ χαρὰ,
καὶ τὸν Ράγκο τὸν Δημήτρη τῆς Βονίσης τὰ νερά.

Εἰς τὸν Δουδωρίκη νᾶχῃ τοῦ καλοῦ παιδιοῦ τὴν φήμη,
καὶ τὸν Γάτσο νὰ μὴ βλέπῃ νεοπλάσματα Ζαήμη.

Εἰς τὸν Εἰ τὸν Μαυρομυῖτη Νομαρχῶν διορισμὸς,
κ' ὅλο γέλοια ἔπὶ τὸν Στελλάκη, ποῦ δὲν ἔχει πειρασμούς.

Εἰς τὸν Νόντια Ντεληγιάννη νὰ ριχθῇ στὰ Ναυτικά
κ' εἰδικὸς νὰ κατατῆσθαι γὰρ ἔ' Ἀντιστολικά.

Εἰς τὸν Πι τὸν Ἀλεξάνη λήθην περασμένων χρόνων
καὶ ξεκούρασμα κατόπιν τῶν μακρῶν του τῶν ἀγώνων.

Σεραφεῖμ κ' Ἀντωνοπούλου, καὶ τοὺς δὲ χηρῶν κοπάδι
καὶ Νομάρχας δραστηρίους ὅπως καὶ τὸν Χημάδη.

Εἰς τὸν Γεώργη Πλαταγιώτη νὰ μὴ πᾶν τοῦ κακοῦ
τόσοι κόποι γὰρ νὰ πάρῃ τὴ γραμμὴ τοῦ Δομοκοῦ.

Εἰς τὸν Ρίτσο τοῦ Μητσᾶ τοὺς λογαριασμοὺς νὰ κλείσῃ,
καὶ τὸν Λύρα νὰ χορεύῃ μὲ τὸν Κόντε τὸ μελίσσι.

Ἐπὶ τὸν Δημήτρη τὸν Τσιτσάρα Ρουμελιώτικη φιλογέρα,
καὶ τὸν Γεώργη Καφαντάρη μία νύφη περιστέρα.

Σ' ἔναν δυσαρεστημένο χαρτοφυλακίων μάτσο
κ' ἂν ὁ Ράλλης ἔλθῃ πάλιν Ὑπουργεῖο γὰρ τὸν Τσάτσο.

Γὰ πολλῶν κουφῶν αὐτὰ
εἰς τὸν Ρέπουλη ροκάνα,
καὶ τὸν Ζῶτο λεβεντιά,
βουληφόρον Ἐδρυτᾶνα.

Εἰς τὸν Ρόμα τὸν τρανὸ, τὸν Ἀλέξανδρο τὸν πάνν,
πρὸ καλὰ συμπεθερᾶ στὴν πολιτικὴ νὰ κἀνῃ.

Ἐπὶ τὸν Ὑπομονὴ τὸν Νιόνιο τὸν Στεφάνου καὶ δουλειᾶ
καὶ λιγότερα ταξείδια ἔπὶ τὸν Πλεῖο Πετραλῆ.

Πόδια ἔπὶ τὸν Κρικουνιώτη τῆς Ἠλείας γὰρ πηλῆμα
καὶ νὰ μὴν τοῦ ποῦν στὸ μέλλον οὐ κλέβει τῆς δουλειᾶς.

Νίκας κατὰ τῶν πλουσίων εἰς τὸν Φούφα τὸν Ἰορδᾶ,
καὶ κατόντα ἔπὶ τὸν Σισίρη μέσ' ἀπὸ τὴν Μανωλῶνα.

Δίκαννο γὰρ τὸν Σκουλούδη, ξακουστὸν τοὺς νεώτερους
καὶ νὰ πᾶν καθὼς λένε μ' ἀραμπάδες τοὺς λαοὺς.

Εἰς τὸν Γεώργη Κρεστενίτη προσεχῶς Ὑπουργεῖο,
Ὑπουργεῖο καὶ τὸν Σάκη καὶ πολλὰ κουβαλιάρη.

Θέσιν ὅδ' αὖ τὰ Κουβέργα γὰρ τὸν Πέτρο τὸν Κηρύττη,
μυρωδιᾶς ἔπὶ τὸν Μαλασπίνα καὶ χαρτένη κοκορίω.

Ἐπὶ τὸν Δαούτη τῶν Ὀθβῶν, προσφιλεῖ καὶ ῥέκιν' ἄνθρωπος,
ἐπισκέψεις κυριῶν μέσ' ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρα.

Ἐπὶ τὸν τρανὸ τὸν Ἀσιμῆ, ποῦ γνωρίζω τὸ κρυφόν του,
γρήγορα Καθηγητὴ νὰ χαρῇ τὸν ἀδελφόν του.

Ἐπὶ τὸν Ζαήμη νὰ θυμώσῃ καὶ τὰ δόντια του νὰ τριέξῃ
καὶ τὸν Κόντε σὰν τὸν Ράλλη μὲ τὴν μοῦγγα νὰ τὸν φέρῃ.

Μονοπώλια σταφίδος εἰς τὸν Πειμεζᾶ ποικίλα,
καὶ τοῦ Γούναρη τῆς Πάτρας τὴν ἀγάπην σὲν Φοιτῆ.

Ἐπὶ τὸν Ἀλέξιο τὸν Τάκη δάσκη πρὸς ὀλοτομίαν
καὶ τὸν Κώστα Τσικανίκα κοκορέσει κ' εὐθυμῶν.

Εἰς τὸν Γράγκο Πεσμαζόγλου, τετραγωνικὸ κεφάλι,
πρόδοτον τῆς Ἐνιαίας καὶ παρὰ μὲ τὸ τσουβλί.

Ἐπὶ τὸν Λαγρὸ τῆς Κολαμάτας νίκας ἐκλογῶν κ' ἔροισαν,
καὶ τὸν Λάπηρα τῆς Καρδίτσας ρεδιγκότες ἐκ τὸν παρῶν.

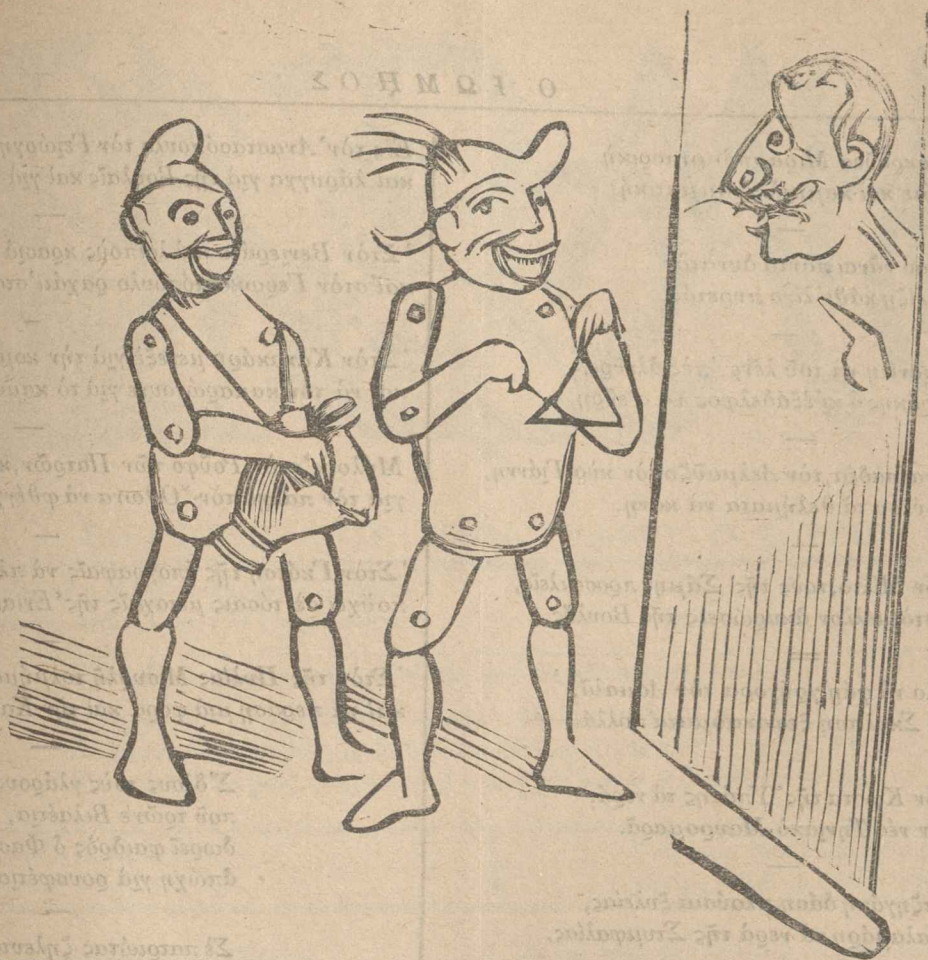
Εἰς τὸν Γεώργη τὸν Ζωγράφου ξάχαρι καθὼς τὴν θέλει
δίχως φόρους, δίχως τέλη.

Ἐπὶ τὸν Μπαλάφα, ἔπὶ τὸν Λεβέντη, καὶ τὸν Χατζηκωστή,
πάντοτε κ' οἱ τρεῖς τῶν μπράτσο νὰ πηγαίνουν στὴ Βαλῆ.

Εἰς τὸν Δέλια Ρεδιάδη νὰ περνᾷ χωρὶς μαράζι,
κ' ὁ καλὸς του Νικοτσάρας νὰ μὴν τὸν παραπειρῇ.

Ἐπὶ τὸν Σωτήρη Κροκιδᾶ πάντα πόθους Ὑπουργοῦ,
καὶ τὸν Κόρπα μὲ στολὴ καὶ σπαλέτας Στρατιῶν.

Ἐπὶ τὸν Κερχύρας τὸν Μαρκίτη,
τὸν Ζερβὸ, τὸν Παϊπέτη,
καὶ τὸν Σπύρο τὸν Ἀγάθο καὶ τὸν Γουλιέλμο Σιάρα,
σερενάδες τοῦ Κορφιᾶτη νὰ τοῦ κάνουν μὲ τὴν ἀρπα.

Τοῦ κυρίου Τσιριγώτη νὰ γιαιτρεῖ τοὺς τρελλοὺς
καὶ νὰ δέσῃ τοὺς πατέρας, ποῦ χρωστοῦν τῆς Μιχαλοῦς.

Ἐπὶ τὸν Ἀντώνη Μομφερᾶτο τὰ παλὰ τὰ μεγαλεῖα
καὶ νὰ μὴν τὸν χολοσκάνουν Ἐρμῶνις μεταλλεῖα.

Εἰς τὸν Ζοζούλια παράδες νὰ δανείξῃ δίχως τόκο,
καὶ λιγότερη μαυρίλα ἔπὶ τὸν γλυκὸ τὸν Τσιριμῶκο.

Εἰς τὸν Στάη τῶν Κυθήρων ὁ Κορφιᾶτης νὰ θελήσῃ
τὴν μητρί του μονάχα τὴν Βουλὴν νὰ διαλύσῃ.

Ἐπὶ τὸν Νι Δελλακοβίαν ἀγορεύσεις ὑπαιθρίους,
καὶ τὸν Νι Δελλακοβίαν ἀγορεύσεις ὑπαιθρίους.

Ἐπὶ τὸν Σπυρίδη μεταλλεῖα, ἔπὶ τὸν Ματάλια τρεῖς,
καὶ τὸν Γλάνη τὸν Καλοῦτση νὰ μὴν τρέμῃ τὸν Βοζῆκη.

Εἰς τὸν Λεβαντῆ τὸν Λάπηρα νᾶχῃ σκέψι του κυρία
καὶ τὸν Βάλλη τῆς Βουλῆς τὴν Ἐφορεία.

Ἐπὶ τὸν Μπουφίδη νὰ μὴν κἀνῃ προσφωνήσεις σὰν κ' ἔκείνη,
ποῦ τὸν Κορωναῖο νὰ μᾶς πῇ τὸ χεῖρα κίνει.

Εἰς τὸν Φίλιππο φροντίδα πῶς νὰ πᾶν τὸ κρασί
τῆς Δευκάδος στὴν Ἐδρυτῆ νὰ πλουτίσῃ τὸ νησί.

Εἰς τὸν Τσαλαμπᾶ νὰ μείνῃ τῆς Βουλῆς ὁ γηραιός,
τὴν πάντα τοῦ Προέδρου τοῦ προσωρινοῦ τὸ κλέος.

Ἐπὶ τὸν τρανὸ τὸν Ἐδρυτῆ, τὸν Θανάση δηλαδὴ,
καὶ τὸν φίλεται σὰν ἴσα, μὲ ν' ἀνάβῃ σὰν δαδί.

Ἐπὶ τὸν Τριανταφυλλᾶ
γὰ τὸν Τριανταφυλλᾶκο,
κ' ἀμειλίχως στὸ Ράλλη
δυνατὸ νὰ δῇ τὸ τρακό.

Εἰς τὸν Βάρβογλη γὰρ πίστιν πρὸς τὸ κόμμα ν' ἀνυμνῆται
καὶ ποτὲ τὰ γράμματά του προφανῶς νὰ μὴν τῶνῃται.

Εἰς τὸν Καναβὸ νὰ παίξῃ μάους εἰς τοῦ Ζαχαράτου,
καὶ τοῦ Θῆτα Τσακοπούλου νὰ περάσουν τὰ νερά του.

Ἐπὶ τὸν Κουμουνδοῦρο, ὅπως ὑπεχόρῃ,
καὶ τὸν Κόντε σὰν τοὺς ἄλλους δὲν τὸν στενοχωρῇ.

Εἰς τὸν Μάτσο νὰ τοῦ κάνουν Μοῦρς καὶ τὰ χρώματα,
καὶ τοῦ Μελοπούλου γάντια μὲ ποικίλα χρώματα.

Ἐπὶ τὸν Βουδούρη νὰ συγρίσῃ καὶ νὰ βγῇ στὰ τρυφερότητα,
καὶ τὸν Βάλλη τῆς Νέσσου νὰ τὸν βλέπουν τὰ κορίτσια.

Εἰς τὸν Νίκο Βαφειοδάκη, ποῦ τὸν τοῦς γενναυδοφῶς,
νὰ μοιράσῃ γαῖθου ἱκία σὲ Νεξίους ψηφοφόρους.

Εἰς τὸν Ἀλφα Μαροῦτῆ, τὸν καλὸν τὸν πατριώτη,
νὰ ζητῇ σὺνδροφίους μὲ τὸν φίλον Πλαταγιώτη.

Ἐπὶ τὸν τρανὸ τὸν Κυριακοῦλη καὶ Πομπηνοπούρος νὰ γένῃ
καὶ μὲ τὸν συμπεθερό του μιὰ χαρὰ νὰ τὰ πηγαίνῃ.

Γαλλικὰ ἔπὶ τὸν Ἀσημάκη νὰ γαλλίξῃ τοῦ οὐο γαί,
καὶ τὸν Κοπανίτσα κύκλους εἰσενεῖς καὶ ντιστεγκέ.

Ἦσιν Ἀνδρέα Μονοκροῦσο Μιραμπὼ ρητορικὴ
καὶ ἡ ἀνοίγη πότε πότε καὶ καμμιὰ γραμματικὴ.

Πιπιλὴ τοῦ Μενελάου νᾶναι πάντα δυνατὸς
καὶ νὰ μὴν τὸν πιπιλίζῃ κάθε λίγο πυρετός.

Εἰς τὸν Πίπη Βελλιανίτη νὰ τοῦ λένε: πὲς ἄλεῦρε,
ὁ καλὸς σου Θεοδωράκης ὁ καὶ ἑξάδελφος νὰ σ' εὖρη.

Ἦσιν γοργὸν Παρνασσαδέα, τὸν Δελμοῦζο τὸν κὺρ Γλάννη,
τοῦ κυρίου Σιμοπούλου τὰ θελήματα νὰ κἀνῃ.

Ἦσιν Ἡλία καὶ σὶν Μίλιο, τοὺς τῆς Σάμης προσφιλεῖς,
νὰ μὴ σκιάζονται σὶν μέλλον ἀκνρώσεις τῆς Βουλῆς.

Ἦσιν Μοντισόπουλο νὰ φάῃ γρήγορα τὸν Δαμαλᾶ,
καὶ σὶν Δέλτα τὸν Σκυλίτση ξεφαντώματα πολλὰ.

Ἦσιν Ἀγαθοκλῆ τὸν Κώστα τῆς Ὑπάτης τὰ νερά,
καὶ κομψότητα σὶν νέο Τηρηκὸ Μαυρομαρᾶ.

Ἦσιν Σωτήρη Χατζηγάκη δάση πλούσια ξυλείας,
καὶ σὶν Γλάννη Καλαμάρη τὰ νερά τῆς Στυμφαλίας.

Γέλωτας Ὀμηρικὸς σὶν Γεωργακόπουλο,
καὶ πολλοὺς Εἰσαγγελεῖς εἰς τὸν Γεωργόπουλο.

Εἰς τὸν Μπούμπουλη γραβάταις καὶ χορὸς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ,
καὶ σὶν Ἄλφα τὸν Λαζάρου θείους σὶν Ἀμερικὴ.

Εἰς τὸν Γλάννη Κουντουριώτη καὶ τὸν Νι τὸν Τσαμαδὸ
μὲ τὸ κόμμα τοῦ Σκουλούδη κοτσινάτους νὰ τοὺς δῶ.

Ἦσιν Τυρνάβου τὸν Δυμπρίτη λήθην κάθε του καῦμοῦ,
καὶ μολόχαις εἰς τὸν Σπέντζα γὰ γαργάρας τοῦ λαιμοῦ.

Τοῦ μικροῦ τοῦ Καραπαύλου μπομπονιέρες καὶ ὅλο γλύκα,
καὶ περὶ σκαφάνδρων λόγους εἰς τὸν Παντελῆ τὸν Γκίκα.

Εἰς τὸν Θῆτα Κριεμάδη ποῦ πεσε περαστικά
καὶ ποτὲ νὰ μὴν παθαίνη σὰν καὶ τοῦτο ξαφνικά.

Μὴ βελέντζα σὶν Βελέντζα, σὶν Πλατὴ τοῦ χλωροῦ
καὶ σὶν Κριεζώτη φούσκαις καὶ ὅσο πέρνει σοβαρό.

Τοῦ Ζησίμου Σαραβέλα δυνατὸ κουράγιο νᾶνῃ
νὰ νικήσῃ τὸν Βουδούρη, ποῦ τὸν ἔχει σὶν στομάχι.

Βῆμα τοῦ Πονηροπούλου μὲ παρακαλῶ πολλὰ,
καὶ τοῦ Παρνασσῶ γαστρίου καὶ καρδάραις σὶν Μαριᾶ.

Ἦσιν Δέλτα Ἀναστασόπουλο, ποῦ νὰ παιδὶ μὲ πνεῦμα,
οἱ ψηφοφόροι του συχνὰ νὰ μὴν τοῦ κάνουν γεῦμα.

Εἰς τὸν Ἀναστασόπουλο τὸν Γεώργη νικητὴρα
καὶ λάρυγγα γὰ τῆς Βουλαῖς καὶ γὰ τὰ Δικαστήρια.

Ἦσιν Βεηεράτο καὶ λοιποὺς κρασιὰ Κεφαλοντίτικα
καὶ σὶν Γερωκοστόπουλο ραχάτι σὶν Ροῦτικα.

Ἦσιν Κανακάρη μενεξὲ γὰ τὴν κομβοδόχη
καὶ νὰ τὸν καμαρώνουνε γὰ τὸ καμάρι ποῦ χει.

Μύλους σὶν Ροῦφο τῶν Πατρῶν, καὶ σὶν Φουσταῖ
γὰ τὸν παλῆρ τὸν Ὀθωνα νὰ φθέγγεται πολλὰ.

Ἦσιν Γκόστη τῆς ὑπογραφαῖς νὰ πληρωθῇ χαλάει,
ποῦ χει σὲ τόσαις μετοχαῖς τῆς Ἐνιαίας βάλει.

Ἦσιν τῆς Πυλίας Μισυρλῆ τολμήματα μεγάλα
καὶ νὰ περάσῃ μὴ φορὰ καὶ τὴν Κακὴ τὴν Σάλα.

Σ' ὅλους τοὺς γλάρους τῆς Βουλῆς,
ποῦ τρῶνε Βιλαέτια,
δωρεῖ παιδρὸς ὁ Φασουλῆς
ἀπώχη γὰ ρουσφέτια.

Σὲ πατριώτας ζηλευτοὺς,
ποῦ θέλουν Στόλους καὶ Στρατοὺς,
καὶ ἐφέτος δίνουμε ξανά
τὰ φράσκελα τὰ περουνά.

Ἦσιν Ρωμιοσύνη, ποῦ βρωμᾷ καὶ τῶχει γὰ καμάρι,
τὴν Δίκη τὴν ἀθάνατη τοῦ Κωσταγερακάρη.

Καὶ καμπύσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Νέος χρόνος ξεπροβάλλει, δῶρα φέρνει, δῶρα εἶναι,
καὶ τὸ Δουβρο τὸ μεγάλο τοῦ Κανελλοπούλου δαίτη.
Ἦτε, κρᾶζει, πρὸς ἐκεῖνο μὲ γεμάτη πορτοφόλια,
καὶ τοῖς ἑκατὸν τριάντα γίνετ' ἐκπτώσεις δι' ὅλα.

Εἰς ἐκεῖνο μποναμάδες γὰ τὸν κάθε ταλλαῶ,
εἰς ἐκεῖνο μποναμάδες γὰ τὸν κάθε φουκαρᾶ.
Εἰς αὐτὸ καὶ ὁ Φασουλῆς ὅλος χάρις, ὅλος γέλως,
Ἦτε, σκούζει, βρὲ παιδιὰ... πάρτε πρὶν πάρον τέλος.

Ἦσιν ὁδὸν τῶν Πατησίων ὁ Ρωμῆς ὁ πατριώτης
σὰς συστήνει τοῦ Ἀρσοῦλη Ζαχαροπλαστεῖον πρώτης.
Τὴ Πολίτικα τσουρέκια, τί γλυκύσματα μεγάλα!...
Ἄμμ' ἢ τούτοις, ἄμμ' ἢ πῆταις τῆς Προτοχρονῆς καὶ τῆς
Ἐὐγὲς, κύριε Ἀρσοῦλη, μελιστάλαττε τεχνίτα...
ἔσὺ κάνεις κάθε χρόνον καὶ τοῦ Φασουλῆ τὴν πῆτα.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου καὶ θανμάσιον,
εἰς τὰ περιεχόμενα τοῦ περουνῶ διαλάσιον.
Βιβλίον περιζήτητον, ὄντως μοναδικόν,
καὶ κόσμημα πολύτιμον τῶν Βιβλιοθηκῶν,
ἀληθινὰ πνευματικὸς καὶ πρῶτος μποναμάς,
ὁποῦ θεομῶς συστήνεται πρὸς ὅλους καὶ ἀπὸ μᾶς.